

maal, hvorpaa man dog, naar man taler om Bespareser, burde have sin Opmærksomhed henvendt, en Gjenstand, der har været under vidtløftig Forhandling, og hvorom der har utværet sig meget forskellige Meninger. Det er nemlig Finansernes Forhold til de særlige Fonds. Her er man gaaet forskellige Veie. Man har ved et Par af dem udstrøget de Tilskud, der tidligere ere stete fra Statens Side, og henviist til Dækning ved Capitalen, ved andre har man derimod strax henviist Underbalancen til Dækning af vedkommende Fonds Capitalformue. Disse Formuer ere meget betydelige. Det er jo, som bekendt, især Sorø Academi, hvorom der her kan være Tale. Jeg skal ikke gaae nærmere ind paa denne Sag, men jeg har blot villet henlede den ærede Forsamlings Opmærksomhed paa, at dette Spørgsmaal er af stor Betydning, og at det efter min Anskuelse ikke udtømmende kan behandles, medmindre man meget nøie kjender Oprindelsen til disse Formuer; flere af dem ere jo Legater. Det første almindelige Spørgsmaal bliver, hvorvidt det er hensigtsmæssigt successivt at sortere disse Formuer, for dermed at dække de gærlige Underbalancer, eller om man skal indskrænke sig til at gjøre det i nogle Aar, og saa vil det, jo dernæst komme under Overveielse, hvorvidt det er stemmende med de Bestemmelser, der findes for disse særlige Fonds, og den Maade, hvorpaa deres Capitaler ere fremkomne, at Staten disponerer over Overskud af disse Formuer. Men alle disse Spørgsmaal troer jeg ikke kunne komme til endelig Behandling, medmindre den ærede Forsamling i næste Session vil strax i Begyndelsen gaae ind paa en Underfølgelse deraf, ved at overdrage til et Udvalg at samle de forskellige Materialier, der ere nødvendige for at besvare de forskellige Spørgsmaal, der opstaae i denne Henseende. Det er som sagt slet ikke min Mening her at gaae ind paa denne Sag, men jeg har kun villet henlede Opmærksomheden paa, hvor vigtig den er, og for sig, og hvor lidet sandsynligt det er, at Landstinget, dersom det udsætter at behandle denne Deel af Sagen, til Finansloven foreligger, vil kunne see sig istand til at gjøre sig en klar Forestilling om alle de vigtige Punkter, der i saa Henseende foreligge.

Jeg anseer dette som et Principspørgsmaal, og det er derfor, jeg har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at det er et af de Spørgsmaal, hvorom den ærede Forsamling er henviist til at afgive sin velmotiverede Mening.

Krieger: Jeg har naturligvis intet Dieblil betvivlet, at Indenrigsministeren, inden han med Hans Majestæts Tilladelse forelægger et Forslag som en Jernbanelov, har forhandlet Spørgsmaalet med Finansministeren. Nu kan det jo vel fra et vist Synspunkt have noget Beroligende ved sig, at Finansministeren ikke har haft nogen Betænkelighed ved, at en saadan Sag i dette Dieblil forelagdes, men ønskeligt var det dog, om denne beroligende Opfattelse, som Finansministeren saaledes har lagt til Grund for sin Dom, ogsaa kunde blive deelt af os Andre; dertil hører en Meddelelse af de Grunde, hvorpaa denne beroligende Opfattelse hviler, og det er det, jeg har tilladt mig at fremhæve, at nogen Udtalelse fra Regeringen om den hele finansielle Stilling, være sig her, være sig i Rigsraadet, dog billigt maa ventes, medens denne Finanslov behandles. I Regelen staae vi jo ved Rigsdagssamlingens Slutning, naar Finansloven kommer til Landstinget. I Aar synes det jo, som om det ikke er Tilfældet, og der vil altsaa være Tid til en saadan nærmere Forklaring, hvilken jeg rigtignok maa betragte som aldeles nødvendig, hvormeget man end under de forhaandenværende særegne Forhold nedstemmer sine Fordringer. Jeg troer, at det har sin Betydning, at det netop paa dette Finansforslag træder ret klart frem, hvilken Opfordring der er for os Alle til at arbejde paa en Overenskomst, hvorved vi kunne komme ud af den mislige Tilstand, hvori vi sidde.

Lehmann: Jeg skal dog tillade mig at tilføie den Bemærkning, at, hvor beroligende de Anskuelser og Beregninger maatte være eller synes at være, som Finansministeren har anstillet, og som Indenrigsministeren efter sine Uttringer, i alt Fald i Hovedtrækkene, venter allerede nu ville blive os meddeelte, er det ligesuldt min Overbeviisning, at vor hele Stilling er saa lidet beroligende, at der er al mulig